

UZASADNIENIE

Pozwem wniesionym w dniu 18 marca 2016 roku do Sądu Okręgowego w Olsztynie, powód S. Ś. wniósł o zasądzenie na swoją rzecz kwoty 105.445,57 zł, wraz z ustawowymi odsetkami od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty oraz o zasądzenie na swoją rzecz kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa adwokackiego według norm przepisanych.

W uzasadnieniu pozwu podano, iż w dniu 11 września 2008 roku powód zawarł z pozwanym umowę przeniesienia własności nieruchomości położonej w Ł. przy ul. (...). Strony ustaliły, że część ceny sprzedaży nieruchomości zostanie zapłacona powodowi poprzez spłatę jego zobowiązań pieniężnych wobec (...) Banku SA w W., Zakładu Ubezpieczeń Społecznych w W., a także zobowiązań podatkowych i kosztów egzekucyjnych względem Urzędu Skarbowego w P.. Pozostała część ceny sprzedaży w kwocie 187.634,72 zł miała zostać zapłacona gotówką do rąk powoda, co jednakowoż nie nastąpiło.

Powód dochodzi odsetek ustawowych za opóźnienie od kwoty 187.634,72 zł, skapitalizowanych za okres od 12 września 2008 roku do 14 lutego 2013 r. Według powoda roszczenie nie jest przedawnione, gdyż bieg terminu przedawnienia został przerwany zarówno na skutek aktywności powoda (poprzez złożenie wniosku o nadanie klauzuli wykonalności tytułowi egzekucyjnemu w postaci aktu notarialnego), jak i strony pozwanej (poprzez uznanie długu, w toku innego toczącego się z udziałem stron postępowania).

(pozew, k. 3-8)

Postanowieniem z dnia 15 czerwca 2016 roku, Sąd na podstawie art. 177 § 1 pkt 6 k.p.c., zawiesił postępowanie w sprawie. Podjęto je, postanowieniem z dnia 4 października 2016 roku.

(postanowienie z dnia 15.06.2016 r., k. 87; postanowienie z 4.10.2016 r., k. 103)

W odpowiedzi na pozew, kurator ustanowiony dla nieznanego z miejsca pobytu pozwanego K. S. (1) wniósł o oddalenie powództwa oraz nieobciążanie strony pozwanej kosztami procesu, na podstawie art. 102 k.p.c.

(odpowiedź na pozew, k. 124-125)

W odpowiedzi na pozew z dnia 21 marca 2017r. pozwany K. S. (1) wniósł o oddalenie powództwa w całości. Nadto pozwany wniósł o przekazanie sprawy do rozpoznania i rozstrzygnięcia Sądowi Okręgowemu w Łodzi.

(odpowiedź na pozew K. S., k.157-160)

W piśmie procesowym z dnia 26 kwietnia 2017 roku, pozwany sprecyzował, iż wniosek o przekazanie sprawy do Sądu Okręgowego w Łodzi, stanowi zarzut niewłaściwości miejscowej Sądu. Jako, że pozwany zamieszkuje w Z., pozew winien być skierowany do Sądu Okręgowego w Łodzi, jako właściwego dla miejsca zamieszkania strony pozwanej.

(pismo procesowe pozwanego, k. 192)

Postanowieniami wydanymi dnia 16 maja 2017 r. Sąd Okręgowy w Olsztynie, zwolnił od dalszego udziału w sprawie kuratora dla pozwanego nieznanego z miejsca pobytu oraz stwierdził swą niewłaściwość miejscową i przekazał sprawę do rozpoznania Sądowi Okręgowemu w Łodzi.

(postanowienia z 16.05.2017 r., k. 199, 200)

W piśmie procesowym datowanym na dzień 12 stycznia 2017 roku, pozwany podtrzymał dotychczasowe stanowisko w sprawie: wniósł o oddalenie powództwa w całości oraz o zasądzenie na swoją rzecz kosztów procesu. W ocenie

pozwanego, roszczenie powoda jest nieuzasadnione w świetle art. 5 k.c., a to z tej przyczyny, że mimo zapłaty znacznej części ceny, powód do dnia dzisiejszego nie wydał pozwanemu zakupionej nieruchomości, położonej w Ł. przy ul. (...).

(pismo procesowe z 12.01.2017 r., k.269)

Na rozprawie w dniu 17 stycznia 2018 r., pozwany podniósł zarzut przedawnienia roszczenia. Powód zaproponował wobec zgłoszonego zarzutu.

(stanowisko pozwanego wyrażone na rozprawie w dniu 17.01.2018 r., e-protokół, k. 273, adnotacja - 00:04:57, k. 272)

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 11 września 2008r. strony zawarły umowę przeniesienia własności nieruchomości. Umowa została sporządzoną w formie aktu notarialnego (za rep. (...)), przed notariuszem E. Ś. w kancelarii notarialnej w Ł.. Na mocy rzeczony umowy, powód S. Ś. przeniósł na K. S. (1) własność zabudowanej nieruchomości położonej w Ł. przy ul. (...), składającej się z działki nr (...) o powierzchni 1.844 m², dla której Sąd Rejonowy dla Łodzi – Śródmieścia w Łodzi. XVI Wydział Ksiąg Wieczystych prowadzi księgę wieczystą KW nr (...).

Zgodnie z postanowieniem zawartym w § 5 aktu, cena sprzedaży przedmiotowej nieruchomości miała zostać zapłacona powodowi w terminie do dnia 11 października 2008r. ze środków uzyskanych z kredytu udzielonego pozwanemu przez (...) Bank (...) Spółka Akcyjna Oddział w Ł. (...) Punkt Obsługi bankowej w Z. (na podstawie umowy kredytowej nr (...) z dnia 05 sierpnia 2008r.)w następujący sposób:

- kwota 585.996,21 zł oraz kwota 1.283,18 zł miały być przebrane na konta bankowe wskazane w akcie, celem pokrycia należności (...) Banku S.A. w W. z tytułu zaciągniętego przez powoda kredytu na cele mieszkaniowe oraz należności z rachunku (...) nr (...);
- kwoty 4.281,97 zł, 10.521 zł i kwota 117 zł miały zostać przebrane na konto bankowe wskazane w akcie notarialnym, celem pokrycia należności Zakładu Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddziału w W. Inspektoratu w Ż. wraz z odsetkami i opłatami dodatkowymi;
- kwota 2.356,46 zł miała zostać przebrana na konto bankowe wskazane w akcie notarialnym na pokrycie zaległych należności z odsetkami z tytułu podatku dochodowego od osób fizycznych, zaś kwota 743 zł miała zostać przebrana na konto bankowe wskazane w akcie notarialnym celem pokrycia kosztów egzekucyjnych;
- kwota 82.594,02 zł wynikająca z zaświadczenia Komornika Sądowego przy sądzie Rejonowym dla Łodzi - Widzewa w Łodzi z dnia 24.07.2008 r, stanowiąca opłatę egzekucyjną i wydatki gotówkowe Komornika miała zostać przebrana na konto wskazane w akcie notarialnym.

Pozostała część ceny sprzedaży w kwocie 192.106,56 zł, po uprzednim pomniejszeniu tej kwoty przez skorygowanie dodatkowych zaległych odsetek od wskazanych wyżej kwot miała być zapłacona gotówką na ręce sprzedającego.

W rzeczonym akcie notarialnym, pozwany złożył oświadczenie o poddaniu się egzekucji.

W § 6 umowy ustalono, że wydanie przedmiotu umowy w posiadanie kupującemu nastąpi w dniu zawarcia umowy, tj. 11 września 2008 roku.

(akt notarialny A nr (...) k. 12-18)

Na miesiąc przed zawarciem umowy przeniesienia własności nieruchomości, strony zawarły warunkową umowę sprzedaży nieruchomości, położonej w Ł. przy ul. (...). Ustalono w niej, że sprzedaż zostanie dokonana pod warunkiem, że Agencja Nieruchomości Rolnych, Oddział Terenowy w W., Filia w Ł., nie skorzysta z przysługującego jej mocy prawa - prawa pierwokupu. Powoda jako sprzedawcę reprezentował wówczas O. S. – prywatnie syn pozwanego.

(zeznania pozwanego, e-protokół, k. 438, adnotacja – 00:44:17, k. 436v-437)

Po zawarciu umowy, powód nie wprowadził pozwanego w posiadanie nieruchomości stanowiącej przedmiot sprzedaży.

(okoliczność bezsporna, zeznania pozwanego, e-protokół, k. 438, adnotacja – 00:09:08, k. 435v)

Pozwany nie zapłacił na rzecz powoda reszty ceny sprzedaży, która po skorygowaniu dodatkowych zaległych odsetek od wskazanych wyżej kwot wyniosła 187.634,72 zł.

(okoliczność bezsporna)

Powód wystąpił do Sądu Rejonowego w Olsztynie o nadanie klauzuli wykonalności w/w aktowi notarialnemu na swoją rzecz, przeciwko pozwanemu. Postanowieniem Referendarza sądowego w Wydziale X Cywilnym Sądu Rejonowego w Olsztynie, z dnia 17 kwietnia 2009 roku, wniosek ten został oddalony, z racji tego, że przedłożony przez wierzyciela akt notarialny nie spełniał wymogów z art. 777 § 1 pkt 4 k.p.c. – określenie sumy pieniężnej, którą ma zapłacić dłużnik na podstawie treści tego aktu nie było możliwe, gdyż wysokość sumy („kwota 192.106,56 zł, po uprzednim pomniejszeniu jej przez skorygowanie dodatkowych zaległych odsetek od wskazanych wyżej kwot”) została określona w sposób nieprecyzyjny, opisowy, uzależniony od wysokości zobowiązań wobec innych podmiotów. (postanowienie Referendarza sądowego z 17.04.2009 r., k. 19-20)

W dniu 10 grudnia 2009 roku, powód wystąpił do Sądu Okręgowego w Łodzi, z pozwem o stwierdzenie, że umowa przeniesienia własności nieruchomości położonej w Ł. przy ul. (...), zawarta z pozwanym w dniu 11 września 2008 roku przed notariuszem E. Ś., prowadzącą kancelarię notarialną w Ł., przy ul. (...), jest nieważna, jako że do jej zawarcia doszło pod wpływem błędu. Sprawa została zarejestrowana pod sygn. akt I C 1105/09.

Podczas rozprawy, jaka odbyła się w dniu 9 listopada 2010 roku, pozwany K. S. (1) przyznał, że nie zapłacił powodowi kwoty 192.106, 56 zł gdyż środki finansowe zostały mu zablokowane przez bank (...). Podał, iż zamierza zapłacić powodowi tę kwotę, po zakończeniu sprawy karnej.

Na rozprawie jaka odbyła się w dniu 11 stycznia 2011 r., pozwany oświadczył, iż zamierza zapłacić powodowi pozostałą część ceny zakupu, po zakończeniu sprawy karnej, a ściślej w przypadku wydania wyroku uniewinniającego (gdyż wówczas bank (...) wypłaci mu pozostałe transze kredytu).

Na rozprawie w dniu 17 stycznia 2012 roku, pozwany kolejny przyznał, że nie wypłacił powodowi całości umówionej kwoty, tj. 192.106,56 zł, po uprzednim skorygowaniu o zaległe odsetki.

Powód nie był obecny podczas w/w rozpraw, jego interesy reprezentował ustanowiony w sprawie pełnomocnik procesowy.

Wyrokiem z dnia 31 stycznia 2012 roku, Sąd Okręgowy w Łodzi oddalił wytoczone powództwo. Wyrok ten uprawomocnił się z dniem 20 czerwca 2012 roku (wyrokiem z dnia 20 czerwca 2012 roku, Sąd Apelacyjny w Łodzi, w sprawie o sygn. akt I ACa 379/12 oddalił apelację powoda od wyroku sądu I instancji).

(pozew, k. 21-24; protokół rozprawy z dnia 9.11.2010 r., k. 25; protokół rozprawy z dnia 11.01.2011 r., k. 28; protokół rozprawy z dnia 12.01.2017 r., k. 29; wyrok SO w Łodzi z dnia 31.01.2012 r.; wyrok SA w Łodzi z dnia 20.06.2012 r., k.39; zeznania pozwanego, e-protokół, k. 438, adnotacja – 00:26:23, k. 436-436v)

Pismem datowanym na dzień 15 stycznia 2016 roku, powód wystąpił do Sądu Rejonowego w Olsztynie z wnioskiem o nadanie klauzuli wykonalności tytułowi egzekucyjnemu w postaci w/w aktu notarialnego z dnia 11 września 2008 r., (Repertorium A nr 7816/2008) na swoją rzecz, przeciwko pozwanemu co do kwoty 187.634,72 zł. Postanowieniem z dnia 15 lutego 2016 roku, Referendarz sądowy Sądu Rejonowego w Olsztynie, orzekł zgodnie z wnioskiem.

(wniosek, k.60-61; postanowienie z 15.02.2016 r. wraz z uzasadnieniem, k. 62-65)

W dniu 17 marca 2016 roku, powód wystąpił do Sądu Rejonowego w Olsztynie, z pozwem przeciwko K. S. (1) o zapłatę kwoty 61.672,71 zł, tj. odsetek za opóźnienie w zapłacie zaległej kwoty 187.634,72 zł (ceny sprzedaży nieruchomości), skapitalizowanych za okres od 15 lutego 2013 roku do 15 lutego 2016 roku, wraz z odsetkami ustawowymi od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty.

Wyrokiem z dnia 5 października 2017 roku, Sąd Rejonowy w Olsztynie orzekł zgodnie z żądaniem pozwu. Orzeczenie uprawomocniło się z dniem 9 sierpnia 2018 roku.

(pozew, k. 3-6, wyrok SR w Olsztynie, k. 343, wyrok SO w Olsztynie, k. 433 - załączonych akt SR w Olsztynie o sygn. akt X C 2381/16)

Ze spornej nieruchomości, położonej w Ł. przy ul. (...), objętej księgą wieczystą (...), prowadzone jest, z wniosku (...) Bank (...) S.A. w G. postępowanie egzekucyjne.

(okoliczność bezsporna; wydruk księgi wieczystej (...), k.380)

W dniu 12 stycznia 2018 roku, pozwany wystąpił przeciwko powodowi z pozwem o wydanie zakupionej przez siebie nieruchomości położonej w Ł., przy ul. (...). Sprawa zawisła przed Sądem Rejonowym dla Łodzi – Widzewa w Łodzi pod sygn. akt II C 38/18.

(okoliczność bezsporna)

W dniu 13 stycznia 2009 roku, do Prokuratury Rejonowej Ł. wpłynęło zawiadomienie o możliwości popełnienia przez K. S. (1), przestępstwa wyłudzenia dwóch kredytów. Postępowanie przygotowawcze, prowadzone przez Prokuraturę Rejonową w Zgierzu, zostało zwięzione wniesieniem do sądu, w dniu 20 lutego 2010 roku aktu oskarżenia, przeciwko pozwanemu oraz jego synowi – O. S., o czyn z art. 286 § 1 k.k., w zw. z art. 294 § 1 k.k. i art. 297 § 1 k.k., w zw. z art. 11§ 2 k.k. w zw. z art. 12 k.k..

Wyrokiem z dnia 9 lutego 2018 roku, wydanym w sprawie o sygn. akt XVIII K 59/10 Sąd Okręgowy w Łodzi, uznał K. S. (1) i O. S. za winnych popełnienia czynu z art. 286 § 1 k.k. w zw. z 294 § 1 k.k. i art. 297 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. i art. 91 § 1 k.k., w zw. z art. 4 § 1 k.k., tj. tego, że działając w krótkich odstępach czasu tj. od 6 lutego 2008 roku do 5 sierpnia 2008 roku wspólnie i w porozumieniu w celu osiągnięcia korzyści majątkowej i uzyskania kredytu, przy wykorzystaniu takiej samej sposobności polegającej na przedstawieniu jako autentycznych podrobionych dokumentów na nazwisko K. S. (1) w postaci deklaracji podatkowych PIT5L za miesiąc listopad 2007 rok, PIT36 za 2005 rok, PIT36L za 2006 rok, PIT36L za 2007 rok, PIT5L za miesiąc marzec 2008 rok, jak również podrobionych zaświadczeń datowanych na dzień 14 stycznia 2008 o zakończeniu budowy budynku mieszkalnego w Ł. przy ulicy (...) zawierających nieprawdziwą informację o zakończeniu budowy budynku, czym doprowadzili (...) S.A. spółka akcyjna Oddział w Polsce z siedzibą w W. oraz (...) Bank (...) S.A. z siedzibą w G. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem znacznej wartości w postaci pieniędzy w łącznej kwocie 1.758,290 złotych, za pomocą wprowadzenia pracowników wyżej wymienionych banków w błąd co do sytuacji majątkowej K. S. (1), w tym uzyskiwanych przez niego dochodów i ciężących na nim zobowiązań a w przypadku (...) Bank (...) S.A. także co do zamiaru spłaty przez K. S. (1) kredytu i co do osoby mającej faktycznie spłacać zaciągnięty kredyt w ten sposób, że:

- przy ubieganiu się o kredyt hipoteczny w (...) S.A. Spółka Akcyjna Oddział w Polsce z siedzibą w W., przy czym O. S. działając, jako pośrednik swojego ojca K. S. (1), przedłożyli jako autentyczne podrobione dokumenty na nazwisko K. S. (1) w postaci deklaracji podatkowych PIT-5L za miesiące listopad 2007r., PIT-36 za rok 2005, PIT-36L za rok 2006 i PIT-36L za rok 2007, które zawierały nieprawdziwie informacje o uzyskiwanych przez K. S. (1) dochodach z tytułu prowadzenia działalności gospodarczej i tak:

- w zeznaniu podatkowym PIT-36 za 2005r. wskazano, że K. S. (1) uzyskał dochody w wysokości 328.582,66 zł. podczas gdy w rzeczywistości uzyskał dochody w wysokości 365,63zł,
- w zeznaniu podatkowym PIT-36L za 2006r wskazano, że K. S. (1) uzyskał dochody w wysokości 376.649,80 zł, podczas gdy w rzeczywistości uzyskał dochody w wysokości 6.300,21 zł.
- w zeznaniu podatkowym PIT-36L za 2007r. wskazano, że K. S. (1) uzyskał dochody w wysokości 381.747,71 zł, podczas gdy w rzeczywistości uzyskał dochody w wysokości 770,24 zł.

na podstawie, których K. S. (1) w dniu 19 czerwca 2008r. zawarł z (...) S.A. Spółka (...) Oddział w Polsce z siedzibą w W. umowę o nr (...), czym doprowadził w/w bank do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w postaci pieniędzy w kwocie 817.290 zł,

- przy ubieganiu się o kredyt hipoteczny w (...) Bank (...) S.A. z siedzibą w G., przy czym O. S. działając, jako pośrednik swojego ojca K. S. (1), przedłożyli jako autentyczne podrobione zaświadczenia na dzień 14 stycznia 2008r. o zakończeniu budowy budynku mieszkalnego w Ł. przy ul. (...), zawierające nieprawdziwą informację o zakończeniu budowy w/w budynku oraz podrobione dokumenty na nazwisko K. S. (1) w postaci deklaracji podatkowych PIT-5L za miesiące marzec 2008r., PIT-36L za rok 2006, PIT-36L za rok 2007, które zawierały nieprawdziwe informacje o uzyskiwanych przez K. S. (1) dochodach z tytułu prowadzenia działalności gospodarczej i tak:
- w zeznaniu podatkowym PIT-36L za 2006r wskazano, że K. S. (1) uzyskał dochody w wysokości 376.649,80 zł, podczas gdy w rzeczywistości uzyskał dochody w wysokości 6.300.21 zł,
- w zeznaniu podatkowym PIT-36L za 2007 r. wskazano, że K. S. (1) uzyskał dochody w wysokości 381.747,71 zł, podczas gdy w rzeczywistości uzyskał dochody w wysokości 11.770,24 zł,

na podstawie, których w dniu 5 sierpnia 2008r. K. S. (1) zawarł z (...) Bank (...) S.A. z siedzibą w G. umowę o nr (...), czym doprowadził w/w bank do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w postaci pieniędzy w kwocie 968.000 zł.

Pozwany został skazany na karę 2 lat pozbawienia wolności, z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres lat 5, nadto wobec pozwanego orzeczono karę grzywny w rozmiarze 50 stawek dziennych po 200 zł stawka.

Wyrok jest prawomocny od 29 czerwca 2018 roku.

(zawiadomienie o możliwości popełnienia przestępstwa, k. 348-353; akt oskarżenia, k. 324-338; odpis prawomocnego wyroku z dnia 9.02.2018 r., wydanego w sprawie XVIII K 59/10, wraz z uzasadnieniem)

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił, na podstawie dokumentów załączonych do akt sprawy oraz zeznań pozwanego. Wobec nie stawienia się powoda na rozprawę wyznaczoną w celu przesłuchania stron, Sąd na podstawie art. 302 k.p.c. ograniczył ten dowód jedynie do przesłuchania pozwanego.

Sąd oddalił wniosek dowodowy pozwanego o załączenie dokumentów: zaświadczenia stwierdzającego, że wszelkie zaległości powoda wobec ZUS-u i Urzędu Skarbowego oraz banków zostały spłacone oraz o zwrócenie się do banków: (...) Banku oraz N. Bank, o udzielenie informacji odnośnie terminu i sposobu dokonania spłaty. Przedmiotem dowodu są bowiem fakty mające istotne znaczenie dla rozstrzygnięcia. Sąd uznał, iż wskazane okoliczności nie mają jakiegokolwiek znaczenia dla rozstrzygnięcia i zmierzają jedynie do niepotrzebnego przedłużenia postępowania, zauważyć nadto należy, że powód nie kwestionował tego, że w/w zaległości zostały przez niego spłacone.

Sąd, na podstawie art. 207 § 6 k.p.c. pominął wniosek pozwanego o dopuszczenie dowodu z zeznań świadka O. S. jak zgłoszony ze znacznym opóźnieniem.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje,

Powództwo podlegało oddaleniu z powodu skutecznie podniesionego przez stronę pozwaną zarzutu przedawnienia roszczenia.

Na gruncie niniejszej sprawy powód S. Ś., wystąpił przeciwko pozwanemu K. S. (1), z żądaniem zapłaty kwoty 105.445,57 zł (wraz z ustawowymi odsetkami od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty), stanowiącej równowartość odsetek ustawowych za opóźnienie od nieuregulowanej przez pozwanego części ceny sprzedaży nieruchomości, tj. kwoty 187.634,72 zł, skapitalizowanych za okres od 12 września 2008 roku do 14 lutego 2013 r.

Zgodnie z art. 118 k.c. (brzmieniu obowiązującym w momencie wytoczenia powództwa), jeżeli przepis szczególny nie stanowi inaczej, termin przedawnienia roszczenia wynosi dziesięć lat, a dla roszczeń o świadczenia okresowe oraz roszczeń związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej - trzy lata. Sąd Najwyższy w uchwale składu siedmiu sędziów z dnia 26 stycznia 2005r., III CZP 42/04(Lex nr 141130), przyjął, że ustanowiony w art. 118 k.c. termin przedawnienia roszczeń o świadczenia okresowe stosuje się do roszczeń o odsetki za opóźnienie (z tym zastrzeżeniem, że roszczenie o odsetki za opóźnienie przedawnia się najpóźniej z chwilą przedawnienia się roszczenia głównego).

Zgodnie z dyspozycją art. 120 § 1 k.c., bieg przedawnienia rozpoczyna się od dnia, w którym roszczenie stało się wymagalne. Zgodnie z treścią umowy z dnia 11 września 2008 roku, zapłata ceny sprzedaży miała nastąpić do dnia 11 października 2008 roku. Od dnia następnego, tj. od dnia 12 października 2008 roku, pozwany pozostawał w opóźnieniu z zapłatą świadczenia. Od tej daty, stało się również wymagalne roszczenie o zapłatę odsetek za opóźnienie, a przedawnienie rozpoczęło swój bieg. Trzyletni termin przedawnienia roszczenia objętego pozwem upływał zatem z dniem 12 października 2011 roku.

Powód zaprzeczył, jakoby roszczenie objęte pozwem było przedawnione. Argumentował, że bieg przedawnienia został przerwany wskutek aktywności obu stron postępowania: poprzez podjęcie przez powoda czynności zmierzającej do wyegzekwowania roszczenia, tj. złożenie wniosku o nadanie tytułowi egzekucyjnemu w postaci aktu notarialnego z dnia 11 września 2008 roku klauzuli wykonalności (art. 123 § 1 pkt 1 k.c.), jak i wskutek aktywności pozwanego, który w toku postępowania sądowego w sprawie o stwierdzenie nieważności umowy (toczącej się przez Sądem Okręgowym w Łodzi, pod sygn. akt. I C 1105/09), na rozprawach, jakie odbyły się w dniu 9 listopada 2010 roku, 11 stycznia 2011 roku oraz 17 stycznia 2012 roku, każdorazowo przyznawał fakt istnienia zadłużenia wobec powoda oraz czynił zapewnienia, że zamierza zapłacić powodowi pozostałą część ceny zakupu nieruchomości, w czym powód upatruje się zachowania o cechach niewłaściwego uznania długu (art. 123 § 1 pkt 2 k.c.).

Zgodnie z dyspozycją art. 123 § 1 bieg przedawnienia przerywa się: (1) przez każdą czynność przed sądem lub innym organem powołanym do rozpoznawania spraw lub egzekwowania roszczeń danego rodzaju albo przed sądem polubownym, przedsięwziętą bezpośrednio w celu dochodzenia lub ustalenia albo zaspokojenia lub zabezpieczenia roszczenia; (2) przez uznanie roszczenia przez osobę, przeciwko której roszczenie przysługuje; (3) przez wszczęcie mediacji.

W doktrynie i orzecznictwie Sądu Najwyższego, powszechnie przyjmuje się, że złożenie wniosku o nadanie klauzuli wykonalności sądowemu lub pozasądowemu tytułowi egzekucyjnemu jest czynnością o jakiej mowa a art. 123 § 1 pkt 1 k.p.c., (wyroki Sądu Najwyższego: z dnia 17 grudnia 2004 r. w sprawie II CK 276/04; Lex nr 284135; z dnia 16 stycznia 2004 r. w sprawie III CZP 101/03, OSNC 2005, nr 4, poz. 58). Zachowanie dłużnika o jakim mowa w punkcie 3. art. 123§ 1 k.p.c. (uznanie długu) nie wymaga zaś szczególnej formy, wystarczy by dotyczyło w sposób jednoznaczny skonkretyzowanego, skierowanego przeciwko niemu roszczenia (por. wyrok SA w Katowicach z dnia 28 września 2017 r. V ACa 681/16, Lexnr 2382760) i miało takie cechy, że rozsądnie oceniający sytuację wierzyciel mógł oczekiwać dobrowolnego spełnienia świadczenia.

Jeśli przyjąć, że wskazane zachowania doprowadziły do przerwania biegu przedawnienia, nie można zapominać, że po każdym przerwaniu przedawnienia, biegnie ono na nowo (art. 124 § 1 k.c.). Zdarzenia na które powołuje się powód miały miejsce kolejno: na początku 2009 roku (złożenie wniosku o nadanie klauzuli wykonalności tytułowi egzekucyjnemu w postaci aktu notarialnego), w dniu 9 listopada 2010 roku, 11 stycznia 2011 oraz 17 stycznia 2012 roku

(oświadczenia składane przez pozwanego na rozprawach przed Sądem Okręgowym w Łodzi, w sprawie o ustalenie nieważności umowy, o sygn.. akt I C 1105/09). Każda z w/w czynności powoduje skutek tego rodzaju, że 3-letni termin przedawnienia, rozpoczyna swój bieg na nowo, odpowiednio: od 10 listopada 2009 r., od 12 stycznia 2011 roku oraz od 18 stycznia 2012 roku (por. Pyziak-Szafnicka, Małgorzata. Art. 124. W: Kodeks cywilny. Komentarz. Część ogólna, wyd. II. LEX, 2014). Skoro ostatnia z czynności, z którą powód wiąże skutek w postaci przerwania biegu przedawnienia nastąpiła 17 stycznia 2012 roku, zaś przez trzy kolejne lata nie miały miejsca zdarzenia, z którym ustawa wiąże skutek tego rodzaju, roszczenie objęte pozwem przedawniło się z dniem 18 stycznia 2015 roku - na rok przed złożeniem przez powoda kolejnego wniosku o nadanie tytułowi egzekucyjnemu w postaci aktu notarialnego klauzuli wykonalności (co miało miejsce 15 stycznia 2016 roku) oraz na rok i trzy miesięczne przed wytoczeniem powództwa (co nastąpiło 16 marca 2016 roku).

Na marginesie Sąd pragnie dodać, że biegu przedawnienia roszczenia, nie przerwało również wniesienie pozwu o stwierdzenie nieważności umowy sprzedaży zawartej w dniu 11 września 2008 roku pomiędzy S. Ś., a pozwanym K. S. (1). Powództwo o ustalenie nie jest czynnością zmierzającą bezpośrednio do ustalenia roszczenia wymienioną w art. 123 § 1 pkt 1 k.c., w sytuacji gdy uprawniony miał możliwość skorzystania z powództwa dalej idącego, np. o świadczenie (por. Zakrzewski, Piotr. Art. 124. W: Kodeks cywilny. Komentarz. Tom I. Część ogólna (art. 1-125). Wolters Kluwer Polska, 2018),co według Sądu, bez wątpienia, w sprawie niniejszej miało miejsce. Zresztą nawet jeśli przyjąć odmiennie, postępowanie zostało zakończone prawomocnie w dniu 20 czerwca 2012 roku, zaś pozew w sprawie niniejszej został złożony w dniu 16 marca 2016 roku, a zatem po upływie 3-ech lat.

O kosztach procesu Sąd orzekł zgodnie z wyrażoną w art. 98 k.p.c. zasadą odpowiedzialności za wynik procesu. Z uwagi na to, iż powód przegrał proces w całości, ciążył na nim obowiązek zwrotu kosztów procesu poniesionych przez przeciwnika, na które składają się: wynagrodzenie pełnomocnika - 7.200 zł (ustalone na podstawie § 2 ust. 6 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22.10.2015 roku w sprawie opłat za czynności adwokackie, w brzmieniu sprzed nowelizacji z 3 października 2016 roku, /Dz.U z 2015, poz.1800/) oraz opłata skarbową od pełnomocnictwa - 17zł.